

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 56. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137200965760/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

De første Ord, han sagde, da jeg havde meddelt ham mit Navn, og fortalt, at jeg var den nye Lærling, lød:

-- Aa, Herregud, er De saadan en Splejs. Jeg, der havde glædet mig til at faa en rigtig stor og kraftig Bondedreng, der kunde tage ordentlig fat.

Men Fuldmægtigen og jeg blev alligevel lidt efter lidt gode Venner, og han tog sig faderligt af mig, da det senere i nogle Aar kneb for mig at bjerge Pøden.

Jeg skulde ekspedere Kunderne i Butikken, løbe Byærinder, pakke Forlagsartiklerne ind til Sortimentsboghandlerne, føre Subskriptionsbogen og Journalen.

Særlig det sidste kneb det med, da jeg aldrig har været nogen Regnemester. For at faa Bogen til at stemme med Kassen, lærte „Svenden“, der hed Mikkelsen, mig at opføre en Post, han kaldte „Diverse“. Den spillede senere en stor Rolle i mine Regnskaber. Og gør det da for Resten endnu.

Svenden stod under Fuldmægtigen og jeg igen under Svenden.

Principalen saa' vi ikke meget til.

Han holdt sig mest hjemme paa sin Villa i Frederiksberg Allé og sendte sin Husbestyrerinde ind med smaa Rekvisitionssedler efter Penge.

Hvad han brugte Pengene til, véd jeg ikke.

Han sad vist meget haardt i det. Jeg maatte atter og atter rundt i Byen for at faa skrevet bag paa Veksler hos Hegel og Reitzel.

Og sine Lagre, hvor Bøgerne laa i „Materie“, havde han pantsat til diverse Diskontører, saaledes, at naar vi skulde bruge Bøgerne, maatte jeg hen hos de Herrer og laane Nøglerne til vore egne Pakhuse og aflevere dem igen efter Brugen.

Alt dette undrede mig ikke, thi jeg troede, at saadan skulde det være.

Men til at begynde med var jeg bange for at være alene sammen med ham.

Og det skrev sig fornemmeligst fra følgende Begivenhed.

En Dag, da Fuldmægtigen og Mikkelsen var ude at skaffe Penge til Dækning af nogle Veksler, og jeg var ene i Ind-